

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 lipca 2013 r.

Poz. 2268

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.378.2013 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 24 czerwca 2013 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz.1591 z późn. zm.), stwierdzam nieważność uchwały **Nr XXXIII/6/2013 Rady Miejskiej w Mrągowie z dnia 22 maja 2013 r.**, w sprawie uchwalenia częściowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mrągowa – terenów mieszkaniowo-usługowych, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej w Mrągowie Nr XXXVIII/7/2009 z dnia 24 września 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego Nr 159, poz. 2255, z dnia 26 października 2009 r.) dla terenu położonego przy ulicy Brzozowej, **w części dotyczącej zapisów:**

- § 4 ust. 1 pkt 11,
- § 12 ust. 2,
- w § 13: ust. 1 pkt 1 lit. c, ust. 2 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. c oraz pkt 6 w części, co do sformułowania „na warunkach gestora sieci”.

Uzasadnienie:

Rada Miejska w Mrągowie powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podjęła uchwałę o której mowa na wstępie. Przedmiotem podjętej uchwały jest wprowadzenie zmian do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Mrągowa – terenów mieszkaniowo-usługowych.

Gmina realizując przysługujące jej władztwo planistyczne ma prawo uchwalić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, ale jedynie przy zachowaniu zasad i trybu jego sporządzania określonych ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Stosownie do art. 20 ust. 1 wyżej powołanej ustawy, plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Do ustalania zatem sposobu zagospodarowania i zasad zabudowy na poddanym jej władztwu terenie upoważniona jest gmina. Uprawnienia te w przypadku realizowania zadań gminy wynikających z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w formie planu miejscowego należy do rady gminy, która - jak stanowi wyżej powołany art. 20 ust. 1 uchwała miejscowy plan miejscowy. Konstytucja RP wprowadzając w art. 94 zasadę, działania organów samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiających akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

Rada Miejska w Mrągowie w uchwale wprowadzającej zmiany do uchwalonego planu w:

- w § 12 ust. 2 postanowiła, iż dopuszcza się wydzielenie dróg wewnętrznych niewyznaczonych w planie, o warunkach w wskazanych w kwestionowanym zapisie. Jednocześnie wskazując, iż w przypadku powiązania projektowanych dróg wewnętrznych z drogami publicznymi, jej wydzielenie można przeprowadzić wyłącznie w uzgodnieniu z zarządcą drogi publicznej;

- w § 13 ust. 1 pkt 1 lit. c określając zasady lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, na całym terenie objętym planem dopuściła lokalizację infrastruktury technicznej, a także przebudowy, rozbudowy sieci i urządzeń istniejących na terenach i obiektach wynikających z lokalizacji uzgodnionych na etapie projektowania ;

- w § 13 ust. 2 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. c oraz pkt 6, odpowiednio ustalając zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury postanowiła, iż w zakresie zaopatrzenia w wodę nowo projektowane sieci zaleca się lokalizować w liniach rozgraniczających dróg, w zakresie odprowadzania ścieków, dopuściła wydzielenie terenów pod przepompownie ścieków wyznaczonych na etapie realizacji i modernizacji istniejącej i nowoprojektowanej sieci oraz w zakresie zaopatrzenia w gaz, docelowo z sieci gazowej na warunkach gestora sieci.

W ocenie organu nadzoru, powyższe zapisy są zapisami otwartymi uzależniającymi sposób zagospodarowania terenów od późniejszych opinii uzgodnień, zgód, czy warunków różnych podmiotów biorących udział w procesie realizacyjnym, inwestycyjnym, należy zatem przyjąć, iż w rzeczywistości Rada, w tym zakresie, w kwestionowanych zapisach nie ustaliła sposobu zagospodarowania terenu, do czego była upoważniona i zobowiązana, pozostawiając prawo ich kształtowania innym podmiotom. Zapisy te mają zatem jedynie charakter informacyjny.

Należy podkreślić, iż plan miejscowy, będąc aktem prawa miejscowego ma zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych lub niepewnych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą się znajdować wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujmowane winny być w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Plan miejscowy nie jest zatem aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia, czy też innego rodzaju sugestie dla właścicieli nieruchomości, bądź potencjalnych inwestorów.

W tym miejscu należy również zwrócić uwagę na stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, zawarte w wyroku z dnia 2 grudnia 2010 r. sygn. akt: II OSK 2096/10, w którym Sąd przyjął, iż: „zamieszczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji o charakterze informacyjnym stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, skutkujące nieważnością uchwały w części zawierającej taką regulację”.

W związku z tym, iż określenie zawartości planu miejscowego, ustalenie dopuszczalnych jego postanowień należy niewątpliwie do zasad sporządzania planu miejscowego w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennego, a zgodnie z jego treścią naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części, zaistniała konieczność stwierdzenia nieważności zapisów uchwały, o których mowa w sentencji.

Zgodnie z ustalonymi poglądami doktryny oraz ustaloną linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego prawodawcy oczekiwania mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie. Zasada ta zwana jest zasadą przyzwoitej legislacji, znajdującą oparcie w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zapis § 4 ust. 1 pkt 11 uchwały, w ocenie organu nadzoru narusza tę zasadę. Definiowane pojęcie „- usług uciążliwych” pozostaje w sprzeczności z zawartością treściową definicji i w konsekwencji może przyczynić się do powstania problemów w sferze wykonawczej uchwały. Rada bowiem wskazując, iż o ile w dalszych przepisach uchwały jest mowa o usługach uciążliwych należy

przez to rozumieć wszystkie usługi, które nie zaliczają się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zdefiniowała w istocie usługi nieuciążliwe.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski